

Predica de la Zürich

Duminică, 28 decembrie 2014, ora 14⁰⁰

Ewald Frank

Cuvântul de introducere: Ps. 63:2-4: *„Așa Te privesc eu în Locașul cel Sfânt, ca să-Ți văd puterea și slava. Fiindcă bunătatea Ta prețuiește mai mult decât viața, de aceea buzele mele cântă laudele Tale. Te voi binecuvânta, dar, toată viața mea...”*.

Rom. 11:4-7: *„Dar ce-i răspunde Dumnezeu? «Mi-am păstrat șapte mii de bărbați care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal.» Tot așa, și în vremea de față, este o rămășiță datorită unei alegeri prin har. Și dacă este prin har, atunci nu mai este prin fapte; altminteri, harul n-ar mai fi har. Și dacă este prin fapte, nu mai este prin har; altminteri, fapta n-ar mai fi faptă. Deci ce urmează? Că Israel n-a căpătat ce căuta, iar rămășița aleasă a căpătat; pe când ceilalți au fost împietriți”*.

Da, noi am cântat cântarea despre Har. Într-adevăr Pavel și-a început scrisorile cu „Har” și le-a încheiat cu „Har”. Fie că au fost adresate corintenilor, romanilor sau galatenilor, el a început toate scrisorile cu „Har” și le-a încheiat cu „Har”. Și „Harul” încheie ultimul capitol al Noului Testament din Apoc. 22 ultimul verset. Eu vă spun: pentru că noi am căpătat har înaintea lui Dumnezeu, El ne-a făcut de cunoscut căile Sale în acest timp – prin aceasta noi am recunoscut că noi am primit har înaintea lui Dumnezeu.

Vă rog primiți-o și luați-o la inimă! După tot ceea ce a fost spus, arătat și scris în cele 22 de capitole ale Apocalipsei, citim în ultimele două versete: *„Cel ce adevărește aceste lucruri zice: «Da, Eu vin curând.» Amin! Vino, Doamne Isuse!» Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin”* (vers. 21-22). O spunem încă o dată: Pavel a început cu „Har” în Romani 1. În Rom. 1:5-6 este scris: *„Prin care am primit harul și apostolia, ca să aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credinței pe toate neamurile, între care sunteți și*

voi, cei chemați să fiți ai lui Isus Hristos”. Și la sfârșitul cap. 16 din epistola către Romani „Harul” este din nou accentuat.

Dumnezeul nostru ne-a dăruit foarte, foarte mult har. Noi trăim în timpul harului. În 1 Cor. 1:3: *„Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!”*. Și astăzi, în fiecare predică, harul lui Dumnezeu este cu noi. Este har să auzi Cuvântul Său, este har să primești descoperirea cuvintelor vestite pe care le-ai auzit; pur și simplu totul este numai har. Apoi, de asemenea, la sfârșitul acestei scrisori din 1 Cor. 16, harul este adus în legătură cu revenirea Domnului. În ultimele versete este spus: *„Urările de sănătate sunt scrise cu însăși mâna mea: Pavel”* (vers. 21). Versetul 22 aproape nici nu-l poți exprima: *„Dacă nu iubește cineva pe Domnul nostru Isus Hristos, să fie anatema (să fie blestemat)!...”*. Dar cine Îl iubește este binecuvântat. Frați și surori, acestea sunt cuvinte serioase. După aceea este scris: *„Maranata!”*. Este har să crezi, este har să primești, este har să fii scos afară din blestem și să fii binecuvântat. Apoi v. 23: *„Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi”*. Am putea citi mai departe în toate aceste epistole. Am putea citi și din Galateni 1:3: *„Har și pace vouă de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul nostru Isus Hristos!”*. Noi ne gândim și la cuvântul din Exod 33:13: *„Acum, dacă am căpătat trecere (har) înaintea Ta, arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște și voi avea trecere (har) înaintea Ta”*.

Noi nu spunem aceasta ca să-i întristăm pe alții; noi o spunem cu o inimă mulțumitoare față de Domnul Dumnezeu nostru. Cine primește har înaintea lui Dumnezeu acum, va primi descoperirea a ceea ce face Dumnezeu în prezent și va avea parte de lucrarea Lui. Și ceea ce pentru tine și pentru mine înseamnă totul, pentru milioane de oameni nu înseamnă nimic și trec pe lângă aceasta. În acest timp sunt peste un miliard de oameni care se declară creștini, dar ei trec pe lângă ceea ce a făgăduit Dumnezeu: că El a trimis un proroc înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată, înainte ca soarele să se întunece și luna să se prefacă în sânge, înainte ca să cadă stelele. Așa este scris în Maleahi, așa a amintit și accentuat Petru în Fapte 2:20, așa a accentuat și evidențiat Domnul nostru în Matei 17:11 și în Marcu 9:12.

Apoi iubitul nostru frate a spus cu referire la mișcarea penticostală, fie din Germania sau în Elveția, că ei au fost de acord și au primit partea slujbei de evanghelizare. Astăzi mă gândesc, fără să pronunț o sentință: când m-am întors în Karlsruhe, după adunările puternice care au avut loc, oamenii l-au primit pe fratele Branham ca evanghelist, au primit darul de vindecare; dar ca proroc ei au spus: „Cu aceasta lăsați-ne în pace!” Dar aceasta este partea principală. Cântăreții au cântat cântarea minunată din Evanghelie: „Ca să găsim odihna pentru sufletul nostru”. Noi găsim odihnă pentru sufletul nostru doar dacă o găsim în Dumnezeu, dacă o găsim în Domnul, dacă o găsim în răscumpărarea deplină, în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea pentru mine, pentru noi este un har mare că noi înotăm împotriva cursului – și aceasta doar prin har – și lăsăm ca totul să treacă peste noi: toate negările, pizma, neînțelegerile și tot ceea ce există. Pur și simplu să știi că acesta este ceasul pe care Dumnezeu l-a gândit, l-a ales pentru a face încheierea în Biserica nou testamentară și apoi să-Și întoarcă privirea spre Israel. Și cum ne-a fost citit din Romani 11, turma răscumpărată a recunoscut și a avut parte de aceasta. Toți ceilalți au rămas împietriți. De aceea în Evrei este scris de câteva ori: „*Astăzi dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!*”. Ci deschideți-vă față de Cuvântul care ne este adresat prin har și din har.

Frați și surori, în ultima vreme noi n-am accentuat doar revenirea Domnului, ci și versetele biblice în care se vorbește despre aceasta și despre cei care Îl așteaptă și iubesc arătarea Lui. Am cercetat noi aceste versete biblice? Pur și simplu minunat! Există cei aleși înaintea întemeierii lumii care au fost aleși să audă Cuvântul în acest timp și să fie pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru.

Frați și surori, în aceste zile noi ne gândim că creștinătatea sărbătorește nașterea Domnului. Noi nu știm când S-a născut El, dar știm că este scris: „*Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu*” (Luca 1:35). Domnul nostru a fost născut în această lume. Iubiților, tema dumnezeirii este cea mai importantă, cea mai minunată, cea mai prețioasă: să știi că Dumnezeu s-a descoperit în

trup; pe de o parte, sută la sută om și totuși a rămas Domn, cum citim în Luca 2:11: „*Astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul*”. El a fost Domn în întregul Vechi Testament. Dar El a venit la noi ca Fiu născut, S-a descoperit în trup de carne. Aceasta ne aduce înapoi la început. Pentru că păcatul lui Adam și al Evei, a avut loc într-un trup de carne și sânge, Răscumpărătorul a trebuit să vină într-un trup de carne și sânge ca să moară pe acest pământ, să plătească prețul, să-Și verse Sângele pentru ca să poată avea loc răscumpărarea.

Am pe inimă două, trei versete. Primul verset este din Geneza 3:22; știți ce este scris aici? Că Domnul Dumnezeu a pus niște heruvimi care să învârtască o sabie învâpăiată ca să păzească drumul care duce la pomul vieții ca nu cumva oamenii să-și întindă mâna, să ia și din pomul vieții, să mănânce din el, și în starea aceea decăzută să trăiască în veci; ei au fost izgoniți din Grădina Edenului. Domnul Dumnezeu a pus niște heruvimi de pază ca să închidă drumul care duce la pomul vieții și prin sabia învâpăiată pe care ei o învârtau a făcut intrarea imposibilă. Aici este taina: Dumnezeu n-a putut permite ca omul, în starea decăzută, să mănânce din pomul vieții și apoi în acea stare să trăiască veșnic.

Apoi mergem la Golgota. Când Domnul nostru era pe cruce i-a spus tâlharului de lângă El: „*Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai*” (Luca 23:43). Mergem apoi la versetele biblice, mai ales cele din Exod 25, când Domnul a poruncit să se construiască chivotul legământului, capacul ispășirii de pe chivot, apoi în stânga și-n dreapta vedem heruvimii de pe chivot având aripile deschise. În chivot era Legea pe care Dumnezeu o dăduse și apoi sângele era stropit pe chivot; și Dumnezeu a dăruit har, Dumnezeu a iertat și S-a îngrijit ca să fie deschisă intrarea în Locul Preasfânt.

Dacă doriți să citiți toate aceste lucruri din Exod 25, veți vedea că acolo era o perdea. Iar dacă citiți din Matei 27, când Domnul nostru a strigat: „S-a isprăvit!”, îndată perdeaua dinlăuntrul Templului s-a rupt în două, de sus până jos, ca să dovedească că Sângele împăcării a fost vărsat și calea spre Locul Preasfânt este liberă. În prezența lui Dumnezeu este pur și simplu străpungător, puternic, când compari

Noul cu Vechiul Testament. Apoi în scrisoarea către evrei, Pavel, bărbatul lui Dumnezeu a intrat în această temă încă o dată (Evrei cap. 8 și 9). În Evrei 8:10 este scris: „*Dar iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel, după acele zile, zice Domnul: «Voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu»*”. Și când acest lucru se întâmplă atunci se împlinește versetul 11: „*Și nu vor mai învăța fiecare pe vecinul sau pe fratele său, zicând: «Cunoaște pe Domnul!»* Căci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare dintre ei”.

Frați și surori, în Noul Legământ a avut loc împăcarea, iertarea ne-a fost dăruită de Dumnezeu. Și cum a spus noi deseori și în acest loc: cu ajutorul lui Dumnezeu, prin har, trebuie să reușim să-i aducem în legătură cu Dumnezeu pe toți aceia care ascultă, pentru ca ei să fie învățați de Dumnezeu și să știe că aici nu sunt prezentate niște păreri omenești. Ci aici Dumnezeu, prin Cuvântul Său, vorbește cu poporul Său; perdeaua este ruptă, Sângele a fost vărsat, împăcarea a avut loc și noi putem să acceptăm și să primim tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu. Pentru ca nimeni să nu se simtă exclus aici chiar este scris: „*Căci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare dintre ei*”. Toți, toți.

Acum ne întoarcem la problema fraților și surorilor mai în vârstă care se îngrijorează pentru copiii lor. În ultimele zile am auzit de două ori că tinerii au venit la părinții lor și au spus: „Voi ați avut trăirile voastre cu Dumnezeu. Cum este cu mine? Cum este cu noi, tinerii? Când vom avea noi aceste trăiri ale mântuirii cu Dumnezeu: pocăința, înnoirea, nașterea din nou?” Frați și surori, eu cred din toată inima ceea ce este scris aici: de la cel mai mic până la cel mai mare, de la cel mai tânăr până la cel mai vârstnic, toți vom trăi harul lui Dumnezeu în mod personal și niciunul din noi nu va pleca gol.

Apoi vers. 12: „*Pentru că le voi ierta nelegiuirile și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele și fărădelegile lor*”.

Frați și surori, vă rog! Eu știu că noi toți avem tendința să nu căutăm vina și greșelile la alții, ci să le căutăm la noi. Dar și acest lucru nu duce la nimic bun. Ci numai dacă noi credem că Dumnezeu ne-a acceptat și ne-a primit așa cum suntem; și așa cum suntem, așa

venim la El. Și nimeni nu poate face nimic altceva, ci numai Dumnezeu, doar Dumnezeu singur poate repara toată dauna, prin har. Deci să nu ne plângem tot timpul: „Dacă n-aș fi făcut asta; dacă n-aș fi făcut cealaltă...”! Nu! Lăsați-ne să pășim pe teritoriul biruinței și să ne încredem în Domnul că El care a început în noi buna Lui lucrare o va și desăvârși. El nu Se va gândi la încălcările noastre! De ce nu o va face? Pentru că El a luat totul asupra Sa. El a luat asupra Lui toate încălcările și nelegiuirile noastre și le-a pironit pe cruce. Noi suntem răscumparați.

Apoi în Evrei 9 de la vers. 1 ne este spus: *„Legământul dintâi avea și el porunci privitoare la slujba dumnezeiască și la un locaș pământesc de închinare. În adevăr, s-a făcut un cort. În partea dinainte, numită Locul Sfânt, erau sfeșnicul, masa și pâinile pentru punerea înaintea Domnului”. Și acum vine: „După perdeaua a doua se afla partea cortului care se chema «Locul Preasfânt». El avea un altar de aur pentru tămâie, și chivotul legământului ferecat peste tot cu aur. În chivot era un vas de aur cu mană, toiagul lui Aaron care înfrunzise și tablele legământului”* (vers. 3-4).

Am putea citi mai departe. În epistola către evrei bărbatul lui Dumnezeu a enumerat ceea ce în Vechiul Testament avea o însemnătate pentru Noul Testament. Și apoi a ajuns la punctul că Hristos, ca Mare Preot, a intrat cu însuși Sângele Său în Locul preasfânt ceresc, așa cum în Vechiul Testament marele preot intra o dată pe an în Locul Preasfânt din Templu; așa este scris în Evrei 9:7: *„Dar în partea a doua intră numai marele preot, o dată pe an, și nu fără sânge, pe care îl aduce pentru sine însuși și pentru păcatele din neștiință ale norodului”*. Apoi mergem direct la vers. 11-12: *„Dar Hristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mâini, adică nu este din zidirea aceasta, și a intrat, o dată pentru totdeauna, în Locul Preasfânt, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a căpătat o răscumpărare veșnică”*.

Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru! Cât de prețios, cât de prețios este fiecare cuvânt pe care îl avem aici și-l putem citi! O

răscumpărare veșnic valabilă. S-a isprăvit! Frați și surori, și astăzi s-o primim printr-o credință desăvârșită.

Cu privire la Cina Domnului, cât de prețios ne-a devenit Cuvântul lui Dumnezeu și cât de prețioase ne sunt versetele biblice, din Matei 26! Când Domnul spune ceva, atunci ni se adresează nouă, atunci El vorbește cu noi. În Matei 26 vedem cum, mai întâi, Domnul nostru spune că-Și va vărsa Sângele Său, Sângele noului legământ, pentru noi. Matei 26:28: *„Căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor”*.

Noi sărbătorim Cina Domnului ca aducere aminte a ceea ce s-a întâmplat pe crucea Golgotei. Nu vinul care a fost în pahar a fost vărsat, ci Sângele Mielului a fost vărsat. Dar paharul (vinul) și pâinea simbolizează trupul și Sângele lui Hristos. Așa cum aici avem o pâine așa de sigur Și-a dat El trupul. Pe cât de sigur Trupul Domnului, ca Biserica, este alcătuit din multe mădulare ale căror Cap este El, pe atât de sigur pâinea este frântă și noi ne împărtășim din această unică pâine. Pur și simplu suntem mulțumitori pentru învățătura divină pe care Domnul ne-a dat-o. Să credem totul așa cum ne spune Scriptura.

Imediat o să citim cuvintele din Corinteni care aparțin de această lucrare. Este pur și simplu minunat că Dumnezeu S-a îngrijit de tot. 1 Cor. 10:16-17: *„Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos?...”*. Aleluia! Pe cât de sigur avem toți parte de acest pahar, pe atât de sigur avem noi parte de Sângele vărsat. Noi suntem răscumparați prin Sângele Mielului. Citim încă o dată: *„Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea, pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeași pâine”*. Pur și simplu puternic! Doar să-I mulțumim și să-I dăm cinste Domnului.

Vă rog să nu uitați. După căderea în păcat, Adam și Eva au fost izgoniți din Paradis. Heruvimii stăteau acolo cu sabia învăpăiată și intrarea la pomul vieții n-a mai fost posibilă. Și apoi Sângele Noului Legământ. Dacă ne întoarcem la Exod 12:2, când mielul pascal a fost

junghiat și Domnul a spus: „*Eu voi vedea sângele și voi trece (ocrotitor) pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nici o urgie*” (v. 13). Deja în Vechiul Testament, la încheierea legământului, Dumnezeu a spus: când voi vedea sângele mielului voi trece (ocrotitor) pe lângă voi. Noi am putea citi toate aceste versete biblice din Exod 12. Deja în Vechiul Testament a fost preumbrită istoria mântuirii nou testamentare. Și noi putem trăi astăzi în realitatea divină, prin har.

Permiteți-mi, înainte să trec la partea a doua, să dau pe scurt o mărturie despre ceea ce a făcut Dumnezeu în acest timp. Noi am auzit de la fratele nostru iubit Kurt; cu adevărat Dumnezeu l-a înzestrat pe fratele Branham cu un dar profetic neobișnuit pe care nimeni altcineva nu l-a avut și în slujba căruia s-a împlinit Ioan 5:19: „*Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând...*”. Slujba pe care a avut-o fratele Branham a fost o repetare de sută la sută a slujbei pe care a avut-o Domnul, ca Fiul al omului, atunci când era pe pământ. „*Căci Tatăl iubește pe Fiul, și-I arată tot ce face*”. Cuvântul „*arată*” dovedește că mai întâi El a văzut o viziune, Lui I-a fost arătat ceea ce trebuia să se întâmple. Și prorocii vedeau în viziuni ceea ce ei trebuiau să propovăduiască și ceea ce avea să se întâmple. Așa a fost și în slujba fratelui Branham.

Desigur, voi vă puteți închipui ce se petrecea în interiorul meu. Când mă gândesc la adunările din Karlsruhe, când mă gândesc la adunările din Texas când am fost împreună cu fratele Branham, am avut privilegiul să fiu martor ocular și audibil. Dar știți voi ce responsabilitate este legată de aceasta? Să fii un adevărat martor ocular și audibil și să dai mărturie întregii lumi despre ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru? Darul deosebit care i-a fost dat iubitului nostru frate Branham a trebuit să direcționeze atenția noastră spre ceea ce are Dumnezeu să ne spună; pentru ca să nu fim doar emoționați că s-a întâmplat ceva neobișnuit, ci motivul care era în legătură cu acest dar. Ajungem la punctul principal: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers înaintea primei veniri a lui Hristos așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos”. Și acesta este mesajul divin, acesta este adevărul, acesta este harul

care nouă, la sfârșitul zilei mântuirii, ne-a fost împărtășit: să găsim și să primim legătura prin har cu ceea ce face Dumnezeu acum.

Voi știți exact, Dumnezeu mi-a dăruit foarte mult har. Deja în anul 1949 am auzit și i-am ascultat pe evangheliștii americani și apoi am trăit binecuvântările lui Dumnezeu. Dacă a fost un frate Walt Fogger, Richard Ruffer. Cine a venit din New York la Hamburg? Cineva a dat o mărturie despre un bărbat William Branham și acesta a fost Hall Herman. Acest bărbat a fost un renumit regizor de film de la Hollywood care în acea vreme știa cum se filmează; el a fost solicitat să filmeze bombardamentele cu bombă atomică de la Hiroshima și Nagasaki din Japonia. Acest Hall Herman a fost unul din vorbitorii principali din Hamburg în anul 1949. Din gura lui am auzit prima dată numele William Branham, care a devenise o binecuvântare pentru el. După ce a filmat el urmările devastatoare ale bombardamentelor cu bombă atomică asupra orașelor Hiroshima și Nagasaki, ceva s-a întâmplat în viața lui; el s-a întors răvășit acasă și apoi a ajuns într-o adunare din California unde a predicat fratele Branham. El și-a dedicat viața Domnului și din acel timp numele fr. Branham a fost cunoscut. Nu vreau să intru acum în detalii, dar Dumnezeu a călăuzit totul în felul acesta. Dacă atunci a fost în Karlsruhe, dacă a fost în Dallas, Texas, sau Jeffersonville, Dumnezeu a direcționat toate căile în felul acesta. Eu n-am planificat nimic. Dumnezeu a planificat totul cum a trebuit să se întâmple, și s-a și întâmplat.

Frați și surori, acum ne uităm la patruzeci și nouă de ani în urmă. Acum în 24 decembrie 2014 s-au împlinit 49 de ani de când fratele Branham a fost chemat Acasă. Dar doar din acel timp mesajul a fost purtat pe întregul pământ. Și aceasta eu o spun cu un zâmbet (de bucurie), pentru că totul este har. În acel timp locuiam în Germania și eu n-am știut că în data de 18 decembrie el a avut un accident de mașină, n-am știut nimic că el ajunsese în spital, n-am știut nimic că fratele Branham a fost luat Acasă. Și uite acolo s-a întâmplat; era ora unsprezece fără un sfert, seara, când am văzut în viziune acest nor minunat. Fratele Branham era îmbrăcat în costum, era aplecat în față și a fost ridicat în sus în acest nor. În această viziune eu i-am spus: „Frate Branham, tu nu ești Fiul omului. De ce te văd eu în acest nor?”

Neștiind că acela a fost minutul în care el a fost luat Acasă. Poate aceasta nu înseamnă prea mult pentru voi, dar pentru mine are o însemnătate foarte mare.

Nu doar Elisei a avut o astfel de trăire. Ilie i-a spus lui Elisei: „Când tu mă vei vedea când voi fi răpit de la tine”. Da, atunci când mă vei vedea că voi fi ridicat în sus...” Pentru aceasta, cu autoritate divină, pot s-o spun în Numele Domnului că mesajul a fost purtat în 144 de țări, prin har; pot să spun că în peste 600 de orașe, în peste 144 de țări am vestit Cuvântul lui Dumnezeu, Evanghelia veșnic valabilă, revenirea lui Hristos și tot ceea ce aparține de mesajul divin. Și Dumnezeu a dăruit har ca în 172 de țări noi să ne îngrijim de aceste grupuri care cred cum zice Scriptura, care cred că suntem aproape de revenirea lui Isus Hristos. Frați și surori, totul este har. Și toate limbile pe care Dumnezeu le-a pus la dispoziție. Cine și-ar fi închipuit în anul 1955 că această Evanghelie va fi propovăduită în toate limbile, așa cum Domnul nostru a și spus: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor”*. Rușilor trebuie să le-o propovăduiești în rusește, chinezilor în chineză, spaniolilor în limba spaniolă. Și Dumnezeu S-a îngrijit de toate limbile și toate popoarele; toate popoarele ascultă Cuvântul Domnului. Acesta este har și încă o dată har, că noi avem o așa mare parte la ceea ce face Dumnezeu acum.

Frați și surori, s-o mai spunem încă o dată așa cum am citit: „De la cel mai mic până la cel mai mare toți vor fi învățați de Dumnezeu”. Toți aud același Cuvânt, toți cred, toți primesc aceeași descoperire și acum Mireasa este adusă înapoi în cadență.

Eu amintesc cu o foarte mare durere: în toate despărțirile și toate direcțiile care există acum, toți se referă la fratele Branham, dar niciunul din ei nu se referă la Scriptură. Acel bărbat care mi-a pus 45 de întrebări mi-a scris să-i răspund: „Dar te rog doar pe baza afirmațiilor fratelui Branham. Și nu pe baza a ceea ce zice Scriptura”. Apoi vă puteți da seama ce se întâmplă în interiorul meu. Dar cel mai îngrozitor lucru din tot ceea ce am văzut și am auzit vreodată este că acum s-a întâmplat într-o țară est europeană: pe un mormânt care este luminat este pusă fotografia, pe care noi cu toții o cunoaștem, cu Fața

Domnului, și textul din Luca 21:27: „*Atunci vor vedea pe Fiul omului venind pe un nor cu putere și slavă mare și toți ochii Îl vor vedea, și aceia care L-au străpuns*”. Eu am fotografia în biroul meu. Voi nici nu vă puteți da seama ce se petrece în interiorul meu.

O mai spunem o dată: harul ca să rămânem treji, harul să rămânem în Cuvânt, harul să rămâi în har și să fim mulțumitori pentru slujba fratelui Branham pe care o putem așeza în Scriptură. Noi nu predicăm pe un om, ci noi Îl predicăm pe Isus Hristos, Cel răstignit. Toți ceilalți să facă ceea ce nu pot lăsa. Noi Îi dăm cinstea numai lui Isus, Domnului și Răscumpărătorului nostru. Și-I suntem foarte mulțumitori pentru slujba tuturor prorocilor, pentru slujba lui Pavel și a tuturor robilor lui Dumnezeu.

Frați și surori, permiteți-mi să mai fac o observație. Corinteni aveau ceea ce Pavel a scris corintenilor; efesenii aveau ceea ce Pavel a scris Bisericii din Efes; galatenii aveau ceea ce a scris Pavel galatenilor. Dacă am citi exact, am vedea că acolo este scris: „*După ce va fi citită această epistolă la voi, faceți așa ca să fie citită și în Biserica laodiceilor; și voi, la rândul vostru, să citiți epistola care vă va veni din Laodicea*” (Col. 4:16).

Ceea ce vreau să vă spun este – aceasta o spun cu mare mulțumire – că noi avem fiecare epistolă pe care a scris-o Pavel corintenilor, romanilor, galatenilor, filipenilor. Noi avem totul, avem fiecare epistolă care este în legătură cu istoria mântuirii și a Bisericii și este cuprinsă aici în Noul Testament care ne-a fost lăsat. Cine a avut atunci descoperirea? Cei mai mulți nu mai erau în viață. Descoperirea de pe insula Patmos i-a fost împărtășită lui Ioan foarte târziu. Au auzit corinteni de aceasta? Au știut toți ceilalți de aceasta? Frați și surori, eu v-o mai spun o dată: să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru acest Cuvânt sfânt, prețios și veșnic valabil al lui Dumnezeu, pentru Vechiul și Noul Testament. Tot ceea ce Dumnezeu a spus vreodată este scris aici în Biblie. Și acum noi cu toții putem citi și să-I mulțumim lui Dumnezeu din inimă.

De ce un frate Frank s-a dus pe insula Patmos în anul 1980? Pentru că mi-a fost pe inimă: „Doamne descoperă-mi Cuvântul Tău? Eu am spus atunci cu lacrimi: „Doamne, prorocii nu mai sunt. Ioan nu

mai este aici. Fratele Branham nu mai este aici. Dar Tu nu numai că ești în acest loc, Tu ești aici, aici, aici în Biblie”. Eu am citit și recitit fiecare capitol unul după altul, am mers în sus și-n jos și trebuie să vă spun că Dumnezeu a dăruit har. Nu a mai rămas niciun punct neclar despre care am putea discuta. Dumnezeu ne-a descoperit totul.

Să mai citim din 1 Corinteni 11. Inima mea este plină de mulțumire pentru tot ceea ce a făcut Domnul deja. Fie ca astăzi El să-i binecuvânteze pe toți care sunt în legătură directă. Dacă sunt în Japonia, în British Columbia, în Edmonton, Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți care ne ascultă.

Aici în 1 Cor. 11 Pavel ne scrie începând de la v. 23: „*Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat; și anume, că Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis: «Luați, mâncați; acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.» Tot astfel, după Cină, a luat paharul și a zis: «Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el.» Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El. De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului. Fiecare să se cerceteze, dar, pe sine însuși, și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta”.*

Aici noi avem tot ceea ce aparține de Cină. Și ceea ce trebuie să fie spus: „*Fiecare să se cerceteze, dar, pe sine însuși*”. Aceasta noi o vom face cu toții. În timp ce ne cercetăm noi ne uităm spre Golgota unde Mielul lui Dumnezeu Și-a vărsat Sângele, ne uităm în sus spre Locul preasfânt. Perdeaua s-a rupt și Domnul nostru, ca Mare Preot, a intrat cu însuși Sângele Său în Locul preasfânt ceresc și a adus Sângele pe tronul harului. Noi suntem împăcați cu Dumnezeu. Păcatele noastre sunt iertate. Primiți-o prin har și prin credință, acceptați-o și nu vă mai îndoiiți niciodată de aceasta! Blestemată să fie necredința. Ceea ce câștigă biruința asupra lumii este credința noastră.

Credeți și împreună noi vom vedea slava lui Dumnezeu. Dumnezeului nostru Îi dăm cinstea în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Iubite Domn, Tu credinciosule, veșnic Dumnezeu, Ție Îți spunem din toată inima: Mulțumesc! Îți mulțumim pentru lucrarea isprăvită, pentru iertare, pentru împăcare, pentru har și pentru mântuire. Îți mulțumim că Tu ai putut sărbători Cina cu noi. Iubite Domn, noi purtăm nădejdea vie și făgăduința: că noi, împreună cu Avraam, Isaac și Iacov, cu toți cei desăvârșiți și neprihăniți ai Vechiului și Noului Testament, noi vom sărbători Cina împreună cu Tine. Iubite Domn, împreună Îți mulțumim că ne-ai dăruit posibilitatea să purtăm Cuvântul Tău pe întregul pământ, ultima chemare, ultimul mesaj să răsună: „Iată mirele, pregătiți-vă să-L întâmpinați!”.

Iubite Domn, dacă sunt tineri sau bătrâni, mici sau mari, dăruiește-ne har tuturor; conform primei predici din ziua de Rusalii este valabilă această făgăduință: *„făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru”* (Fapte 2:39).

Binecuvântează-i pe toți cei în vârstă, pe toți cei operați, pe toți aceia care au nevoie de îngrijire, pentru ca nimeni să nu se îndoiască. Binecuvântează-i pe toți tinerii în problemele și încercările lor! Fii Tu cu noi toți. Ridică-Ți Tu Fața peste noi și dăruiește-ne pacea și binecuvântarea Ta. Acum Te rugăm binecuvântează Tu masa de dragoste, fii cu noi. Noi suntem legați în dragostea Ta și Ție Îți spunem: mulțumesc pentru tot, în Numele sfânt al lui Isus! Aleluia! Amin.